Lietas Nr. 128026416
Lietas arhīva Nr. 104AA-0817-16/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 20.oktobrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese Ā.Ždanova,
tiesneses I.Jansone un L.Kuzmane,
rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par SIA "/nosaukums/" (turpmāk – sūdzības iesniedzējs), reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, sūdzību par Rīgas pilsētas būvvaldes (turpmāk – iestāde) 2016.gada 15.maija lēmumu Nr.D57-BV-16-44 (turpmāk – iestādes lēmums), sakarā ar SIA "/nosaukums/" valdes priekšsēdētāja iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 5.jūlija spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, apelācijas instances tiesa

konstatēja:

Ar 2016.gada 31.marta Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes vadītāja lēmumu Nr.D57-BV-PDP-16-349, SIA "/nosaukums/" piemērots naudas sods 450 *euro* apmērā par Rīgas domes 2013.gada 26.novembra saistošo noteikumu Nr.77 "Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanas un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" 5.punktā paredzēto prasību neievērošanu.

SIA "/nosaukums/" pārsūdzēja uzlikto sodu, lūdzot to atcelt un aprobežoties ar brīdinājumu, jo uz lietas izskatīšanas brīdi pārkāpums vairs neeksistēja.

Ar 2016.gada 15.maija Rīgas pilsētas būvvaldes vadītāja lēmumu Nr.D57-BV-16-44 (turpmāk - Lēmums) nolemts grozīt 2016.gada 31.marta Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes lēmumu Nr.D57-BV-PDP-16-349 un piemērot SIA "/nosaukums/" naudas sodu 400 *euro* apmērā.

SIA "/nosaukums/" Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā iesniedza sūdzību, kurā lūdza atcelt iestādes lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 5.jūlija spriedumu iestādes lēmums atstāts negrozīts, bet iesniegtā sūdzība noraidīta.

Tiesa, pārbaudījusi pārsūdzētā lēmuma motivāciju, atzinusi, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Iestāde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti konstatējusi, ka SIA "/nosaukums/" 2016.gada 8.februārī pieļāvusi reklāmas izvietošanu, kurā nav izpildīti reklāmas izvietošanas atļaujā norādītie nosacījumi, tādējādi pieļaujot Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 5.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tiesa atzinusi, ka iestāde pamatoti konstatējusi, ka SIA "/nosaukums/" normatīvos aktos noteiktajā kārtībā un termiņos nebija novērsusi trūkumus pirms reklāmas vai reklāmas objekta izvietošanas.

Tiesa saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešajā daļā noteikto atzinusi, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojusies iestādes lēmuma motivācijai. Tiesa atzinusi, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums, ciktāl tas attiecas uz pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem un pārkāpuma kvalifikāciju, ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Par sūdzībā norādīto, ka 2016.gada 8.februārī bārs nefunkcionēja un reklāma nepildīja tās

mērķus, kā arī telpas tika iznomātas citai juridiskai personai, kura telpās veica saimniecisko darbību, tiesa atzinusi, ka šim apgalvojumam nav pievienoti pierādījumi, kas apstiprina sūdzībā minētos faktus. Līdz ar to, tiesa atzinusi, ka minētie apgalvojumi pie nolēmuma pieņemšanas nav vērtējami par labu SIA "/nosaukums/". Tiesa norādījusi, ka, lai arī pie administratīvās atbildības sauktajai personai savs nevainīgums nav jāpierāda, tomēr, ja persona, savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzīst, tai jānorāda uz konkrētiem, pārbaudāmiem faktiem, kuriem ir būtiska nozīme lietas izspriešanā, ko šajā gadījumā SIA "/nosaukums/", iesniedzot sūdzību, nav izdarījusi.

Attiecībā uz SIA "/nosaukums/" lūgumu atcelt iestādes nolēmumu un aprobežoties ar brīdinājumu, tiesa atzinusi, ka lūgums nav apmierināms, jo citus alternatīvus sodus Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 58.punkta sankcija neparedz.

Tiesa uzskatījusi, ka iestāde, atbilstoši Latvijas APK 243.panta otrajai daļai, ir izpildījusi savu pierādīšanas pienākumu administratīvā pārkāpuma lietvedībā.

Tiesa atzinusi, ka, ņemot vērā to apstākli, ka SIA "/nosaukums/" pārstāvis iestādei sniegtajos paskaidrojumus norādījis, ka pirms iestādes lēmuma pieņemšanas uz ēkas sienas izkārtne vairs neatradās, ir atkritušas jebkuras šaubas par sūdzības iesniedzēja vainīgumu.

Saskaņā ar Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 2.punktu par atbildību mīkstinošiem apstākļiem atzīsts tas, ka SIA "/nosaukums/" pārkāpumu novērsusi, savukārt, atbilstoši Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktam, konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi – gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 5.jūlija spriedumu SIA "/nosaukums/" valdes priekšsēdētājs iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka spriedumu pārsūdz pilnā apjomā.

Norāda, ka pēc būvvaldes amatpersonas veiktās pārkāpuma fiksēšanas sūdzības iesniedzējs pēc savas iniciatīvas demontēja strīda objektu - reklāmu. Par reklāmas demontāžu tika paziņots būvvaldes amatpersonai, kad pēc uzaicinājuma sūdzības iesniedzēja pārstāvis ieradās uz administratīvā protokola sastādīšanu. Tomēr, neskatoties uz to, ka pārkāpums jau bija novērsts, būvvalde sūdzības iesniedzējam piemēroja administratīvo sodu 450 *euro* apmērā. Norādītais lēmums likumā noteiktajā kārtībā tika apstrīdēts Rīgas pilsētas būvvaldē, kura, konstatējot, ka pārkāpums ir novērsts, piemēroto sodu mīkstināja, nosakot to 400 *euro* apmērā.

Arī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa neņēma vērā norādītos apstākļus un lēmumu atstāja negrozītu.

Norāda, ka 2016.gada 8.februārī Rīgas pilsētas būvvaldes amatpersonas fiksēja SIA "/nosaukums/" reklāmu, /adrese/, kura neatbilda reklāmas izvietošanas nosacījumiem. SIA "/nosaukums/" struktūrvienība "Kaljana bārs" 2016.gada februārī tika slēgta sakarā ar nerentabilitāti, bet faktiski tās darbība bija pārtraukta 2016.gada janvārī vēl pirms reklāmas izvietošanas fiksēšanas.

Ne iestāde, ne tiesa nekonstatēja nevienu fizisku vai juridisku personu, kurai būtu bijis nodarīts kaitējums ar demontētās reklāmas īslaicīgu atrašanos uz sūdzības iesniedzējam piederošās ēkas fasādes.

2016.gada februārī norādītās telpas tika iznomātas citai juridiskajai personai, kura telpās uzsākusi veikt saimniecisko darbību, ko turpināja arī administratīvā materiāla izskatīšanas laikā.

2016. gada martā uz administratīvā protokola parakstīšanu tika uzaicināts SIA "/nosaukums/" pilnvarotais pārstāvis, kurš sniedza paskaidrojumu, ka SIA "/nosaukums/" reklāma uz ēkas sienas ir demontēta.

Neskatoties uz faktisko situāciju, Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvalde, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu bez SIA "/nosaukums/" pārstāvja klātbūtnes, piemēroja pārlieku bargu sodu. Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvaldes lēmums tika pārsūdzēts būvvaldes vadītājam.

Izskatot sūdzību, iestāde konstatēja, ka 2016.gada 8.februārī ir fiksēts Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 5.punkta prasību pārkāpums.

Uzskata, ka iestāde nav norādījusi, kādā veidā izpaudies konkrētā pārkāpuma būtiskums, kādā veidā un konkrēti kam, nodarīts būtiskais kaitējums, tā apmērs, un kādas un kā ar likumu aizsargājamās intereses ir pārkāptas, kādas kaitīgās sekas ir iestājušās. Tāpat, kā atbildību mīkstinošs apstāklis netika norādīts fakts, ka reklāma ir demontēta pēc sūdzības iesniedzēja iniciatīvas pirms administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas un lēmuma pieņemšanas. Proti, ka pārkāpums uz protokola sastādīšanas brīdi bija novērsts, negaidot pašvaldības institūciju iejaukšanos.

Kā atbildību pastiprinošus apstākļus iestāde norādījusi pašas iepriekš piemērotos administratīvos sodus, kuri ir pārsūdzēti un nav stājušies spēkā, sakarā ar ko šādas atsauces ne tikai nav ņemamas vērā, bet ir arī prettiesiskas, un faktiski ir samākslots paņēmiens, lai pasliktinātu subjekta stāvokli.

Tas, ka reklāma ar nelielām un nebūtiskām atkāpēm no izsniegtās atļaujas eksistēja neilgu laiku, ir konstatējams arī no tā, ka atļauja bija izsniegta 2015.gada 23.oktobrī. Tikai pēc tam reklāma tika pasūtīta un, dizainera kļūdas dēļ ,tika pieļautas atkāpes no atļaujā norādītā teksta. Tiesa nav ņēmusi vērā arī mākslinieka individuālo skatījumu uz savu darbu, kurš arī bija pamatā neprecizitāšu pieļaušanai. Reklāma tika izgatavota un uzstādīta 2015.gada decembrī, bet 2016.gada februārī Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvalde izvietoto reklāmu fiksēja un kvalificēja kā pārkāpumu. Tajā pat mēnesī reklāma tika demontēta, bet 2016.gada martā piemērots nesamērīgs administratīvais sods.

Tiesa spriedumā norāda, ka gadījumā, ja persona, savu vainu neatzīst, tai jānorāda uz pārbaudāmiem faktiem, kuriem ir būtiska nozīme lietas izspriešanā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka atzīst savu vainu un nožēlo, bet vienlaikus norāda uz apstākļiem, kas ir jāvērtē kā atbildību mīkstinošie, proti:

-reklāma tika izmantota nedaudz ilgāk par vienu mēnesi;

-sūdzības iesniedzējs pats pēc savas iniciatīvas reklāmu demontēja 2016.gada februārī, pat nezinot, ka tās izvietošanu ir fiksējusi Rīgas pilsētas būvvaldes Pilsētvides dizaina pārvalde, un uzsākusi administratīvā pārkāpuma lietu;

-sūdzības iesniedzējs demontēja reklāmu vēl pirms administratīvās lietas uzsākšanas un paskaidrojumu sniegšanas, tas ir, iespējamās kaitīgās sekas bija novērstas pirms administratīvās lietvedības uzsākšanas;

-lietā nav konstatēts, kam un kāds kaitējums nodarīts, kamēr reklāma tika izmantota;

-iestāde nav pierādījusi reklāmā eksistējošo atkāpju būtiskumu tā patiesajās izpausmes formās, kuru varētu novērst pusēm sadarbojoties, bet uzreiz piemērojis represīvas sodīšanas principu.

Rīgas domes saistošo noteikumu Nr.77 58.panta sankcijā ir paredzēts sods juridiskajām personām no 100 līdz 1400 *euro*.

Uzskata, ka konkrētajā gadījumā bija jāņem vērā reklāmas izvietošanas apstākļi, tās neilgais izmantošanas laiks, demontāža.

Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 5.jūlija spriedumu un taisīt jaunu spriedumu, mīkstināt piemēroto administratīvo sodu, ņemot vērā atbildību mīkstinošos apstākļus un to, ka uz lietas izskatīšanas brīdi pārkāpums vairs neeksistēja.

Rīgas pilsētas Būvvaldes vadītājs iesniedzis paskaidrojumu par apelācijas sūdzību, kurā norāda, ka prasījumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu. Norāda, ka sūdzībā nav ietverti jauni argumenti, bet gan atkārtoti iepriekšējās sūdzībās minētie argumenti.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{20}panta pirmo daļu, 289.^{21}panta pirmo, otro daļu, 2016.gada 22.augustā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija pieņēmusi lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā. Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē tiesas kolēģija nav konstatējusi.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteikto lūgumu, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 5.jūlija sprieduma motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama. Tiesa vispusīgi izvērtējusi konkrētās lietas apstākļus un izskaidrojusi izdarītā administratīvā pārkāpuma nozīmīgumu. Līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas nolēmuma motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu nesniedz.

Tiesas kolēģija, izvērtējot sūdzībā izklāstītos argumentus, atzīst, ka sūdzības iesniedzējs nav norādījis apstākļus, kas nebūtu vērtēti pirmās instances tiesas spriedumā un kas būtu par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{17}panta otro daļu, apelācijas sūdzību, ar kuru pārsūdzams rajona tiesas spriedums apgabaltiesā, sastāda atbilstoši Latvijas APK 289.^{1}panta prasībām, un minētā panta pirmās daļas 4.punkta obligāts nosacījums ir norādīt, kādā apjomā pārsūdz nolēmumu un kā izpaužas nolēmuma nepareizība.

Tiesas kolēģija, iepazīstoties ar iesniegto apelācijas sūdzību un lietas materiāliem, konstatē, ka apelācijas sūdzībā norādītā argumentācija ir analoga sūdzībai par iestādes lēmumu, ko izskatījusi pirmās instances tiesa un pirmās instances tiesas spriedumā ir sniegts vispusīgs pamatojums un analizēti visi sūdzībā norādītie argumenti. Apelācijas instances tiesa, novērtējot lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pilnībā pievienojas iestādes un pirmās instances tiesas secinājumiem un argumentācijai.

Tiesas kolēģija vērš uzmanību, ka tiesības pārsūdzēt rajona tiesas nolēmumu nav formālas, ar mērķi uzdot augstākai tiesu instancei atkārtoti dot vērtējumu tiem pašiem argumentiem, kas tika jau izvērtēti rajona tiesā.

Augstākas instances tiesa vērtē zemākas instances tiesas nolēmumā norādīto secinājumu un motivācijas pamatojumu, bet šī novērtējuma pamats ir iesniegtās apelācijas sūdzības argumenti, kas atspēko vai neatspēko nolēmumā izteikto atzinumu pareizību.

Tas apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs nepiekrīt lietas apstākļu un pierādījumu novērtējumam un motivācijai, nedod likumīgu pamatu apelācijas instances tiesai atcelt pirmās instances tiesas spriedumu.

Sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli vai pierādījumu, kas attiecas uz pārkāpuma apstākļiem un ko nebūtu pārbaudījusi un

novērtējusi pirmās instances tiesa.

Iestāde un pirmās instances tiesa atbilstoši Latvijas APK 32.pantam vērtējusi apstākļus, kas jāņem vērā nosakot sodu un, tiesas kolēģijas ieskatā, uzliktais naudas sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, turklāt noteikts pietuvināts sankcijas minimālajam apmēram un tā samazināšanai vai atcelšanai nav tiesiska pamata.

Tiesas kolēģija atzīst, ka par atbildību mīkstinošu apstākli pamatoti atzīts tikai Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 2.punktā paredzētais apstāklis, ka sūdzības iesniedzējs novērsis pārkāpumu. Apstākļi, ko sūdzības iesniedzējs papildus norādījis kā atbildību mīkstinošus apstākļus, Latvijas APK 33.panta izpratnē par tādiem nav atzīstami.

Bez tam pirmās instances tiesa pamatoti ir konstatējusi Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli- gada laikā izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau sodīta.

Tiesas kolēģija nekonstatē pirmās instances tiesas pieļautus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu pārsūdzētā sprieduma atcelšanai vai grozīšanai.

Saskaņā ar Latvijas APK 286.panta otrās daļas nosacījumiem, tiesas kolēģija atzīst pirmās instances tiesas spriedumu par likumīgu un pamatotu.

Pamatojoties uz augstāk minēto un, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda:

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2016.gada 5.jūlija spriedumu atstāt negrozītu, bet SIA "/nosaukums/" iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese Ā.Ždanova

Tiesneses I.Jansone

L.Kuzmane